

Lovgivning, navnlig forsaavidt det ved disse Bestemmelser var foreslaaet, at Fæsteligsten skulde gjælde med Hensyn til ubebyggede Parceller. Udvalget mente imidlertid, at naar der til disse Bestemmelser, saaledes som de stode, blev føiet den Indskrænkning, som var foreslaaet af den høitærede Indenrigsminister, nemlig, at Loven dog ikke skulde faae Indflydelse med Hensyn til de allerede bestaaende Leieforhold, da vilde der, naar man samlede det Hele i en almindelig Overveielse, kunne siges, at det var en billig og retfærdig Ordning af Sagen, som, naar man ikke hængte sig i Smaating, ikke vel kunde siges egentlig at træde Noget for nær. Derfor havde man foreslaaet, det, som blev vedtaget ved 2den Behandling, eller, rettere sagt, sluttet sig til den høitærede Indenrigsministers Tanke i den Henseende. Smidlertid fremkom der jo meget betydelige Indvendinger herimod, der fremkom en meget bestemt Paastand paa, at man skulde med Hensyn til, hvad der allerede var stet, lade det blive ved den bestaaende Ret, og efter den Stemning, som Udvalget saaledes troede at bemærke hos en stor Del af Thingets Medlemmer, og da det i sig selv i praktisk Henseende ikke ansaa Sagen for at være af nogen stor Vigtighed, saa har det ment, at det i denne Henseende kunde imødekomme de Duffer, der vare udtalte, og derfor er det, at Udvalget har stillet det Forslag, som findes under Nr. 2, og som jo gaar ud paa, at disse Bestemmelser i Nr. 2 og 3 skulle blive rene Fremtidsbestemmelser, de skulle aldeles ikke angaa andre Jordparceller og andre Jordbrug end dem, der opstaa, efter, at Loven er traadt i Kraft. Med Hensyn til alle de Jordbrug og Parceller, der tidligere ere dannede eller udlagte, skal det blive fuldstændig ved det Gamle. Det her Foreslaaede er altsaa en ren Fremtidsbestemmelse. Dette er den høitærede Indenrigsminister gaaet ind paa, men han foreslaar tillige, at med Hensyn til, hvad der saaledes er stet tidligere, skulde man ikke blot lade det blive ved, at den nugældende Ret fremdeles skulde staa og gjælde; nei, man skulde ogsaa give, om jeg saa maa udtrykke mig, en almindelig Amnesti for alle de Overtrædelser, der maatte være begaaede under

den tidligere Lovgivning, hvor vitterligt det end maatte være, at det var Overtrædelser, om ogsaa Domstolene maatte erklære, at det var klare, bestemte Overtrædelser. Det er jo det, som Vædringsforslaget gaar ud paa. Jeg vil ikke opholde mig ved Affattelsen af Vædringsforslaget, skjøndt den rigtignok forekommer mig mindre heldig, naar det hedder: „Dog indtræder Fæstetvangen, hvor den paagjældende Jord før Tiden er bortleiet paa Aaremaal, i intet Tilfælde forinden Leiemaalets Døph“. Dette „i intet Tilfælde“ sigter jo til, at den indtræder, hverken hvor der nu er Fæstetvang, eller hvor der ikke er Fæstetvang; men det er dog besynderligt at sige, at Fæstetvang indtræder der, hvor der nu er Fæstetvang, først efter en vis Tids Forløb; naar Fæstetvangen nu er der, kan der jo ikke være Tale om, at dens Indtræden skal være udflydt. Dette skal jeg imidlertid ikke længere opholde mig ved; Meningen er jo tydelig nok den, at alt Ansvar skal bortfalde. For mit Vedkommende har jeg Intet derimod, hvis det høitærede Thing skulde finde Anledning til at stemme for en saadan Amnesti, for en saadan Ansvarsfrihed, men det er kun forekommet Udvalget, at der, for at det kunde gaa ind paa et Forslag i den Retning, maatte foreligge nogle Grunde, hvorpaa man havde støttet det, man maatte se, at der var en eller anden særlig Grund, hvorpaa en saadan Amnestiakt nu i dette Dieblif skulde støttes, og den have vi ikke kunnet finde i Forholdets tidligere Historie. Det forekommer os heller ikke, at man af de Vitringer, som ere faldne fra ærede Godseieres Side her i Salen, har kunnet udlede noget Duffe i den Henseende, tværtimod synes det mig, som om disse Vitringer snarere ere gaaede i den Retning, at man kun forlangte, hvad der var Ens Ret, men at man ikke vilde have en Naadesakt. Jeg har heller ikke fra den høitærede Indenrigsministers Side hørt nogen Grund, som efter mit Skjøn virkelig kunde motivere en saadan Bestemmelse. Den høitærede Indenrigsminister har rigtignok gjort en Bemærkning, som vel skulde henføres hertil, idet han udtalte, at der ved den nye Lov dog vilde ske een Forandring, den nemlig, at